



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 62

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 ianuarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
9.	— Lege pentru ratificarea Protocolului adițional la Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și a demnității ființei umane față de aplicațiile biologiei și medicinei, referitor la transplantul de organe și țesuturi de origine umană, semnat la Strasbourg la 20 februarie 2015	2
	Protocol adițional la Convenția privind drepturile omului și biomedicina, referitor la transplantul de organe și țesuturi de origine umană	2-5
19.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului adițional la Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și a demnității ființei umane față de aplicațiile biologiei și medicinei, referitor la transplantul de organe și țesuturi de origine umană, semnat la Strasbourg la 20 februarie 2015	6
★		
228.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Ofițer</i>	6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 32 din 11 decembrie 2015 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)....	7-16
★		
	Rectificări	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Protocolului adițional
la Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului
și a demnității ființei umane față de aplicațiile biologiei
și medicinei, referitor la transplantul de organe și țesuturi
de origine umană, semnat la Strasbourg la 20 februarie 2015**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Protocolul*) adițional la Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și a demnității ființei umane față de aplicațiile biologiei și medicinei, referitor la transplantul de organe și țesuturi de origine umană, semnat la Strasbourg la 20 februarie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI

PREȘEDINTELE SENATULUI

DEPUTAȚILOR

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON**VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA****POPESCU-TĂRICEANU**

București, 18 ianuarie 2016.

Nr. 9.

*) Traducere.

PROTOCOL ADIȚIONAL**la Convenția privind drepturile omului și biomedicina, referitor la transplantul de organe
și țesuturi de origine umană****Preambul**

Statele membre ale Consiliului Europei, celelalte state și Comunitatea Europeană, semnatare ale prezentului Protocol adițional la Convenția pentru protecția drepturilor omului și a demnității ființei umane față de aplicațiile biologiei și medicinei (numită în continuare *Convenția privind drepturile omului și biomedicina*),

având în vedere că scopul Consiliului Europei este de a realiza o uniune mai strânsă între membrii săi și că unul dintre mijloacele de atingere a acestui scop este protejarea și dezvoltarea drepturilor omului și ale libertăților fundamentale,

având în vedere că scopul urmărit de Convenția privind drepturile omului și biomedicina, așa cum este el definit în articolul 1 al acesteia, este de a proteja ființa umană în demnitatea și identitatea sa și de a garanta oricărei persoane, fără discriminare, respectarea integrității sale și a celorlalte drepturi și libertăți fundamentale ale sale în ceea ce privește aplicațiile biologiei și medicinei,

având în vedere că progresul în științele medicale, în special în domeniul transplantului de organe și țesuturi, contribuie la salvarea de vieți umane sau la creșterea considerabilă a calității vieții umane,

având în vedere că transplantul de organe și țesuturi este parte integrantă a serviciilor de sănătate oferite populației, având în vedere că, ținând cont de insuficiența organelor și țesuturilor, ar trebui luate măsuri adecvate pentru a crește donarea, în special prin informarea populației asupra importanței transplantului de organe și țesuturi și prin promovarea cooperării în Europa în acest domeniu,

având în vedere, de asemenea, problemele etice, psihologice și socioculturale inerente transplantului de organe și țesuturi, având în vedere faptul că o utilizare necorespunzătoare a organelor sau țesuturilor ar putea pune în pericol viața, bunăstarea sau demnitatea umană,

având în vedere faptul că transplantul de organe și țesuturi ar trebui realizat în condiții care să protejeze drepturile și libertățile donatorilor, donatorilor posibili și primitorilor de organe și țesuturi și că instituțiile trebuie să fie instrumente care să ajute la asigurarea respectării acestor condiții,

recunoscând faptul că, prin facilitarea transplantului de organe și de țesuturi în Europa în interesul pacienților, este necesară supravegherea respectării drepturilor și libertăților individuale și prevenirea comercializării elementelor corpului uman în cadrul obținerii, schimbului și atribuirii de organe și țesuturi,

luând în considerare lucrările anterioare ale Comitetului Miniștrilor și Adunării Parlamentare ale Consiliului Europei în acest domeniu,

hotărâte să ia măsurile corespunzătoare în domeniul transplantului de organe și țesuturi pentru a garanta demnitatea ființei umane și drepturile și libertățile fundamentale ale omului,

au convenit după cum urmează:

Strasbourg, 24.01.2002.

Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene a intrat în vigoare la data de 1 decembrie 2009. În consecință, începând de la această dată, orice referire la Comunitatea Europeană trebuie citită ca Uniunea Europeană.

CAPITOLUL I

Obiectul și sfera de aplicare

ARTICOLUL 1

Obiectul

Părțile la prezentul Protocol protejează omul în demnitatea și identitatea sa și îi garantează, fără discriminare, respectarea integrității sale și a celorlalte drepturi și libertăți fundamentale ale sale în domeniul transplantului de organe și țesuturi de origine umană.

ARTICOLUL 2

Sfera de aplicare și definițiile

1. Prezentul Protocol se aplică transplantului de organe și de țesuturi de origine umană practicat în scop terapeutic.
2. Dispozițiile prezentului Protocol aplicabile țesuturilor se aplică, de asemenea, celulelor, inclusiv celulelor stem hematopoietice.
3. Protocolul nu se aplică:
 - a. organelor și țesuturilor reproductive;
 - b. organelor și țesuturilor embrionare sau fetale;
 - c. sângelui și derivatelor acestuia.
4. În sensul prezentului Protocol:
 - termenul „transplantat” desemnează întreaga procedură ce include prelevarea unui organ sau țesut de la o persoană și grefa acestui organ sau a acestor țesuturi la o altă persoană, inclusiv întregul proces de pregătire, păstrare și conservare;
 - sub rezerva dispozițiilor articolului 20, termenul „prelevare” desemnează prelevarea în scopul implantului.

CAPITOLUL II

Dispoziții generale

ARTICOLUL 3

Sistemul de transplant

Părțile garantează existența unui sistem care să permită accesul echitabil al pacienților la serviciile de transplant.

Sub rezerva dispozițiilor capitolului III, organele și, dacă este cazul, țesuturile sunt atribuite numai pacienților înregistrați pe o listă de așteptare oficială, conform unor reguli transparente, obiective și justificate în mod corespunzător în ceea ce privește criteriile medicale. În acest cadru sunt desemnate persoanele sau organismele responsabile de luarea deciziei de atribuire.

În ceea ce privește acordurile internaționale privind schimbul de organe, procedurile trebuie, de asemenea, să asigure o distribuție efectivă și justificată în rândul tuturor țărilor participante, ținând cont de principiul solidarității în interiorul fiecărei țări.

Sistemul de transplant asigură colectarea și înregistrarea informațiilor necesare pentru a asigura trasabilitatea organelor și țesuturilor.

ARTICOLUL 4

Obligațiile profesionale și regulile de conduită

Orice intervenție în domeniul transplantului de organe sau de țesuturi trebuie efectuată cu respectarea normelor și obligațiilor profesionale.

ARTICOLUL 5

Informarea primitorului

Primitorul, precum și, dacă este cazul, persoana sau organismul responsabil de autorizarea implantului sunt informați în prealabil, în mod adecvat, cu privire la scopul și natura implantului, consecințele și riscurile acestuia, precum și cu privire la alternativele intervenției.

ARTICOLUL 6

Sănătate și securitate

Profioniștii implicați în transplantul de organe sau de țesuturi trebuie să ia orice măsură rezonabilă pentru a reduce la minimum riscurile de transmitere a unei boli primitorului și pentru a evita orice acțiune care ar putea face ca organul sau țesutul să nu mai fie adecvat pentru implant.

ARTICOLUL 7

Urmărirea medicală

Se propune urmărirea medicală adecvată, atât a donatorului în viață, cât și a primitorului, după transplant.

ARTICOLUL 8

Informarea profesioniștilor din domeniul sănătății și a publicului

Părțile îi informează pe profesioniștii din domeniul sănătății și publicul larg cu privire la nevoia de organe și țesuturi. De asemenea, acestea publică informații cu privire la condițiile de prelevare și implant de organe și țesuturi, inclusiv cu privire la regimurile de acordare a consimțământului sau de autorizare, în special în materie de prelevare de la persoane decedate.

CAPITOLUL III

Prelevarea de organe și de țesuturi de la persoane în viață

ARTICOLUL 9

Regula generală

Prelevarea de organe sau de țesuturi nu poate fi efectuată de la un donator în viață decât în interesul terapeutic al primitorului și cu condiția de a nu exista organe sau țesuturi adecvate disponibile de la o persoană decedată și nici vreo metodă terapeutică alternativă cu o eficacitate comparabilă.

ARTICOLUL 10

Donatorii de organe potențiali

Prelevarea de organe de la un donator în viață poate fi efectuată în favoarea unui primitor care are cu donatorul respectiv relații personale apropiate, conform definiției prevăzute de lege, sau, în absența unor astfel de relații, numai în condițiile definite de lege și după autorizarea de către un organism independent corespunzător.

ARTICOLUL 11

Evaluarea riscurilor pentru donator

Înainte de prelevarea de organe sau de țesuturi trebuie să fie efectuate investigațiile și intervențiile medicale adecvate pentru a evalua și pentru a limita riscurile pentru sănătatea fizică sau mentală a donatorului.

Prelevarea nu poate fi efectuată în cazul în care există un risc important pentru viața și sănătatea donatorului.

ARTICOLUL 12

Informarea donatorului

Donatorul, precum și, dacă este cazul, persoana sau organismul responsabil de autorizare conform articolului 14 alineatul (2) al prezentului Protocol sunt informați în prealabil, în mod adecvat, cu privire la scopul și natura prelevării, precum și cu privire la consecințele și riscurile acesteia.

De asemenea, aceștia sunt informați cu privire la drepturile și garanțiile prevăzute de lege pentru protecția donatorului. În special, aceștia sunt informați cu privire la dreptul de a primi, din partea unui profesionist din domeniul sănătății cu experiență adecvată și care nu participă nici la prelevarea organului sau țesuturilor respective și nici la etapele ulterioare ale transplantului, o informare independentă cu privire la riscurile prelevării.

ARTICOLUL 13

Consimțământul donatorului în viață

Sub rezerva articolelor 14 și 15 ale prezentului Protocol, nu se poate face o prelevare a unui organ sau a unor țesuturi de la un donator în viață decât după ce persoana în cauză și-a exprimat consimțământul liber, în cunoștință de cauză și specific, fie în scris, fie în fața unui organism oficial.

Persoana în cauză își poate retrage oricând consimțământul, în mod liber.

ARTICOLUL 14

Protecția persoanelor care nu au capacitatea de a-și da consimțământul pentru prelevarea de organe sau de țesut

1. Se interzice orice prelevare de organe sau țesuturi de la o persoană care nu are capacitatea de a-și da consimțământul în conformitate cu articolul 13 al prezentului Protocol.

2. În mod excepțional și în condițiile privind protecția prevăzute de lege, prelevarea de țesuturi regenerabile de la o persoană care nu are capacitatea de a-și da consimțământul poate fi autorizată în cazul în care sunt îndeplinite condițiile următoare:

- (i) nu există un donator compatibil disponibil care să aibă capacitatea de a-și da consimțământul;
- (ii) primitorul este fratele sau sora donatorului;
- (iii) donarea îi poate salva viața primitorului;
- (iv) autorizația reprezentantului, a unei autorități sau a unei persoane sau a unui organism prevăzut de lege a fost acordată în mod specific și în scris, în acord cu organismul competent;
- (v) donatorul potențial nu refuză.

ARTICOLUL 15

Prelevarea de celule de la un donator în viață

Legea poate prevedea că dispozițiile articolului 14 alineatul (2) punctele (ii) și (iii) nu se aplică celulelor, dacă se stabilește că prelevarea acestora nu implică pentru donator decât un risc minim și o constrângere minimă.

CAPITOLUL IV

Prelevarea de organe și țesuturi de la persoane decedate

ARTICOLUL 16

Constatarea decesului

Prelevarea de organe sau de țesuturi de la o persoană decedată nu poate fi efectuată decât dacă decesul a fost constatat în mod corespunzător, conform legii.

Medicii care constată decesul unei persoane trebuie să fie diferiți de cei care participă direct la prelevarea de organe sau țesuturi de la persoana respectivă, precum și de cei însărcinați cu îngrijirea eventualilor primitori ai organelor sau țesuturilor respective.

ARTICOLUL 17

Consimțământul și autorizațiile

Nu pot fi prelevate organe sau țesuturi de la corpul unei persoane decedate decât dacă s-a obținut consimțământul sau autorizația prevăzută de lege.

Prelevarea nu trebuie efectuată dacă persoana decedată era împotriva acesteia.

ARTICOLUL 18

Respectul pentru corpul uman

În cadrul prelevării, corpul uman trebuie tratat cu respect și trebuie luată orice măsură rezonabilă pentru a se restaura înfățișarea corpului.

ARTICOLUL 19

Promovarea donării

Părțile iau toate măsurile adecvate pentru favorizarea donării de organe și țesuturi.

CAPITOLUL V

Implantul unui organ sau al unor țesuturi prelevate în alt scop decât cel al donării în vederea unui implant

ARTICOLUL 20

Implantul unui organ sau al unor țesuturi prelevate în alt scop decât cel al donării în vederea unui implant

1. Dacă se prelevează un organ sau țesuturi de la o persoană într-un alt scop decât cel al donării în vederea unui implant, organul sau țesuturile respective nu pot fi implantate decât dacă au fost explicate persoanei respective eventualele consecințe și riscuri și a fost obținut consimțământul acesteia exprimat în cunoștință de cauză sau, în cazul unei persoane care nu are capacitatea de a-și da consimțământul, a fost obținută autorizația corespunzătoare.

2. Toate dispozițiile din prezentul Protocol se aplică situațiilor prevăzute la alineatul (1), cu excepția celor conținute în capitolele III și IV.

CAPITOLUL VI

Interzicerea câștigului financiar

ARTICOLUL 21

Interzicerea câștigului financiar

1. Corpul uman și părțile sale nu trebuie să fie, ca atare, sursă de câștig financiar sau de avantaje comparabile.

Nu sunt vizate de această dispoziție plățile care nu constituie un câștig financiar sau un avantaj comparabil, în special:

— compensația pentru pierderea de venituri suferită de donatorul în viață și pentru orice cheltuieli justificate ocazionate de prelevare sau de examinările medicale legate de aceasta;

— plățile de taxe justificate pentru realizarea actelor medicale și a serviciilor tehnice conexe executate în cadrul transplantului;

— despăgubirea în cazul unui prejudiciu nejustificat rezultat din prelevarea de organe sau de țesuturi de la donatorul în viață.

2. Se interzice publicitatea privind nevoia sau disponibilitatea de organe, în scopul oferirii sau obținerii unui câștig financiar sau a unui avantaj comparabil.

ARTICOLUL 22

Interzicerea traficului de organe și de țesuturi

Traficul de organe și de țesuturi este interzis.

CAPITOLUL VII
Confidențialitatea

ARTICOLUL 23

Confidențialitatea

1. Toate datele cu caracter personal referitoare la persoana de la care s-a realizat prelevarea de organe sau de țesuturi, precum și datele referitoare la primitor trebuie să fie considerate confidențiale. Ele nu pot fi colectate, tratate sau comunicate decât cu respectarea regulilor referitoare la secretul profesional și protecția datelor cu caracter personal.

2. Dispozițiile alineatului precedent se interpretează fără a aduce atingere dispozițiilor care permit, sub rezerva garanțiilor adecvate, colectarea, tratarea și comunicarea informațiilor necesare referitoare la persoana de la care s-a făcut prelevarea sau la primitorul (primitorii) de organe sau de țesuturi, dacă acest lucru este necesar din motive medicale, inclusiv trasabilitatea, în conformitate cu articolul 3 din prezentul Protocol.

CAPITOLUL VIII

Încălcarea dispozițiilor Protocolului

ARTICOLUL 24

Încălcarea drepturilor sau a principiilor

Părțile asigură o protecție judiciară adecvată în vederea împiedicării sau a determinării încetării într-un termen scurt a unei încălcări ilegale a drepturilor și principiilor recunoscute în prezentul Protocol.

ARTICOLUL 25

Repararea unei daune nejustificate

Persoana care a suferit o daună nejustificată rezultată dintr-un transplant are dreptul la o despăgubire echitabilă în condițiile și conform modalităților prevăzute de lege.

ARTICOLUL 26

Sancțiunile

Părțile prevăd sancțiuni adecvate în cazul încălcării dispozițiilor prezentului Protocol.

CAPITOLUL IX

Cooperarea între părți

ARTICOLUL 27

Cooperarea între părți

Părțile iau măsurile adecvate în vederea asigurării unei cooperări eficiente între ele în domeniul transplantului de organe și de țesuturi, inclusiv prin intermediul schimbului de informații.

În special, acestea iau măsurile adecvate în vederea facilitării transportului rapid și sigur al organelor și țesuturilor din sau spre teritoriile lor.

CAPITOLUL X

Relația dintre prezentul Protocol și Convenție și reexaminarea Protocolului

ARTICOLUL 28

Relația dintre prezentul Protocol și Convenție

Părțile consideră articolele de la 1 la 27 ale prezentului Protocol drept acte adiționale la Convenția privind drepturile omului și biomedicina, iar toate dispozițiile Convenției se aplică în consecință.

ARTICOLUL 29

Reexaminarea Protocolului

Pentru a ține cont de dezvoltările științifice, prezentul Protocol va face obiectul unei examinări în cadrul comitetului prevăzut în articolul 32 al Convenției privind drepturile omului și biomedicina, într-un termen de maximum 5 ani de la intrarea în vigoare a Protocolului și, ulterior, la intervale pe care le va stabili comitetul.

Drept care, subsemnații, autorizați în mod corespunzător în acest sens, am semnat prezentul Protocol.

Încheiat la Strasbourg, la data de 24 ianuarie 2002, în limbile franceză și engleză, cele două texte fiind deopotrivă autentice, într-un singur exemplar, care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va transmite copia certificată a acestuia fiecărui stat membru al Consiliului Europei, statelor nemembre care au participat la elaborarea prezentului Protocol, oricărui stat invitat să adere la Convenție și Comunității Europene.

CAPITOLUL XI

Clauze finale

ARTICOLUL 30

Semnarea și ratificarea

Prezentul Protocol este deschis pentru semnare de către semnatarul Convenției. Acesta va fi supus ratificării, acceptării sau aprobării. Un semnatar nu poate ratifica, accepta sau aproba prezentul Protocol fără a fi ratificat, acceptat sau aprobat anterior Convenția. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 31

Intrarea în vigoare

1. Prezentul Protocol va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de 3 luni de la data la care 5 state, inclusiv cel puțin 4 state membre ale Consiliului Europei, își exprimă consimțământul de a fi obligate prin Protocol, conform dispozițiilor articolului 30.

2. Pentru orice semnatar care își va exprima ulterior consimțământul de a fi obligat prin Protocol, acesta va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de 3 luni de la data depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aprobare.

ARTICOLUL 32

Aderarea

1. După intrarea în vigoare a prezentului Protocol, orice stat care a aderat la Convenție va putea adera și la prezentul Protocol.

2. Aderarea se va realiza prin depunerea la secretarul general al Consiliului Europei a unui instrument de adeziune care va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de 3 luni de la data depunerii sale.

ARTICOLUL 33

Denunțarea

1. Orice parte poate denunța oricând prezentul Protocol, adresând o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de 3 luni de la data primirii notificării de către secretarul general.

ARTICOLUL 34

Notificarea

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica toate statele membre ale Consiliului Europei, Comunității Europene, orice semnatar, orice parte și orice alt stat care a fost invitat să adere la Convenție cu privire la:

- a) orice semnătură;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentului Protocol, conform articolelor 31 și 32;
- d) orice alt act, notificare sau comunicare care are legătură cu prezentul Protocol.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului adițional la Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și a demnității ființei umane față de aplicațiile biologiei și medicinei, referitor la transplantul de organe și țesuturi de origine umană, semnat la Strasbourg la 20 februarie 2015

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Protocolului adițional la Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și a demnității ființei umane față de aplicațiile biologiei și medicinei, referitor la transplantul de organe și țesuturi de origine umană, semnat la Strasbourg la 20 februarie 2015, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 ianuarie 2016.
Nr. 19.



PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului Național *Steaua României* în grad de *Ofițer*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată,

în semn de înaltă apreciere pentru remarcabilele interpretări artistice susținute pe cele mai importante scene din țară, pentru dragostea, înțelegerea și talentul de care a dat dovadă în promovarea artei teatrale și cinematografice și a tinerelor talente,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Ofițer* domnului Florin Piersic.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 27 ianuarie 2016.
Nr. 228.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

**DECIZIA Nr. 32
din 11 decembrie 2015**

Dosar nr. 2.265/1/2015

Mirela Sorina Popescu	— președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele Completului
Leontina Șerban	— judecător la Secția penală — judecător-raportor
Ana Maria Dascălu	— judecător la Secția penală
Ștefan Pistol	— judecător la Secția penală
Maricela Cobzariu	— judecător la Secția penală
Geanina Cristina Arghir	— judecător la Secția penală
Simona Daniela Encean	— judecător la Secția penală
Lucia Tatiana Rog	— judecător la Secția penală
Florentina Dragomir	— judecător la Secția penală
Diana Gabriela Vlădaia	— magistrat-asistent

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept vizând interpretarea dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, respectiv:

Dacă noțiunea de „contrabandă” folosită de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României în sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă” se referă la infracțiunea de contrabandă în sensul definit de art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României sau la noțiunea de „contrabandă” în sens larg.

În cazul în care se stabilește că textul prevăzut de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României se referă la infracțiunea de contrabandă, care dintre cele două modalități urmează a fi avută în vedere: aceea prevăzută de art. 270 alin. (1) sau aceea prevăzută de art. 270 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 274 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată participă doamna Diana Gabriela Vlădaia, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 276 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Marinela Mincă, procuror șef al Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei cu privire la obiectul Dosarului nr. 2.265/1/2015 aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

De asemenea, menționează că instanța de contencios constituțional, în ședința din 3 decembrie 2015, în dosarele nr. 891/D/2015, 971/D/2015 și 992/D/2015 a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, deciziile pronunțate fiind în faza de redactare.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Mirela Sorina Popescu, acordă cuvântul asupra eventualelor cereri sau chestiuni prealabile și, constatând că nu sunt cereri sau excepții de formulat, solicită doamnei procuror Marinela Mincă să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema supusă dezbaterii în Dosarul nr. 2.265/1/2015.

Reprezentantul Ministerului Public susține că legiuitorul a prevăzut, în mod expres și limitativ, în art. 475 din Codul de procedură penală, condițiile care trebuie îndeplinite în această procedură, respectiv, Înalta Curte de Casație și Justiție să fie sesizată de o instanță investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, problema de drept a cărei dezlegare se solicită să nu mai fi fost supusă examenului instanței supreme, nestatuându-se asupra ei printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii, iar de lămurirea respectivei chestiuni de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată.

Arată că noțiunea de „contrabandă” utilizată de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României se referă la fapta ori faptele prevăzute de art. 270 alin. (1) și (2) din același cod, mai puțin pragurile valorice prevăzute în art. 270 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Din această perspectivă, conținutul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României presupune o situație-premisă constând în existența unui bun care provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, indiferent dacă, în raport cu autorul acestei fapte prevăzute de legea penală, aceasta are sau nu caracter penal.

Totodată, evidențiază că bunurile, obiect al infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, pot proveni din fapte săvârșite conform art. 270 alin. (1) și (2) din aceeași lege.

În susținerea acestui punct de vedere, precizează că, potrivit textului de incriminare, se asimilează infracțiunii de contrabandă o serie de acțiuni/operațiuni care au ca obiect material bunuri sau mărfuri care trebuie plasate sub un regim vamal, condiționat de cunoașterea de către autor a faptului că respectivele bunuri/mărfuri provin din contrabandă ori sunt destinate săvârșirii contrabandei.

Potrivit art. 653 alin. (1) lit. a) din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, sustragerea de la controlul vamal a oricărui bunuri accizabile constituie contravenție și bunurile se confiscă.

Susține că, din economia art. 653 alin. (2) din același regulament, rezultă că bunurile se confiscă și în ipoteza în care obiect al contravenției îl constituie bunurile care trebuie supuse unui regim vamal.

De asemenea, precizează că, potrivit art. 221³ alin. (2) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (*Codul fiscal*), deținerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false, sub limitele prevăzute pentru reținerea infracțiunii, se confiscă.

În egală măsură, învederează că, din considerentele Deciziei în interesul legii nr. 17 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2014, rezultă că atunci când bunurile provin din contrabandă și trebuie supuse unui regim vamal sau accizării se reține infracțiunea prevăzută de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României. Așadar, bunurile prevăzute la alin. (3) al articolului mai sus amintit nu pot proveni dintr-o contravenție pentru că, în toate ipotezele, acestea se confiscă.

Dacă bunurile în discuție ar proveni dintr-o contravenție sau infracțiune prevăzute la art. 270 alin. (1) sau (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, nedescoperită, faptuitorul nu se poate prevala de propria turpitudine, devenind incident art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

De altfel, din examinarea art. 270 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României rezultă că legiuitorul a făcut o incriminare progresivă, respectiv în alin. (1) se sancționează trecerea unor bunuri prin alte locuri decât cele prevăzute pentru control vamal, în alin. (2) se sancționează sustragerea bunurilor de la controlul vamal, iar în măsura în care aceste demersuri eșuează, începând cu anul 2010, în contextul aderării la spațiul comunitar european, incriminează prezența ilicită a bunurilor pe teritoriul său vamal, ca în art. 270 alin. (3) din legea specială.

În consecință, procurorul susține că infracțiunea prevăzută de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României este o infracțiune corelativă, fiind condiționată de existența prealabilă a faptelor prevăzute de lege în art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României. În astfel de cazuri, situația-premisă, și anume că bunul provine dintr-o faptă prevăzută de legea penală, există indiferent dacă această faptă constituie sau nu, în concret, o infracțiune. În plus, indiferent dacă cel care a săvârșit fapta prevăzută de legea penală, din comiterea căreia a provenit bunul, a fost descoperit ori, descoperit fiind, a fost sau nu pedepsit, este suficient să s-a identificat și probat faptul că bunul provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

Pe de altă parte, procurorul precizează că, în cazul infracțiunii corelative, din punct de vedere subiectiv, este necesară îndeplinirea unei cerințe esențiale, respectiv cunoașterea de către făptuitor a faptului că bunul are ca proveniență o faptă prevăzută de legea penală, fiind lipsit de relevanță dacă are cunoștință cine este autorul sau dacă acesta răspunde penal.

Or, în contextul caracterizării infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României ca infracțiune corelativă, respectiv formă specială de tănuire sau complicitate anterioară, noțiunea de „contrabandă” din sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă”, ca de altfel și din sintagma „cunoscând că acestea sunt destinate săvârșirii acesteia” se referă la contrabandă ca faptă prevăzută de legea penală, ca faptă tipică, singura trăsătură esențială a infracțiunii pe care trebuie să o îndeplinească fapta de contrabandă trebuind să fie tipicitatea, fără a prezenta relevanță celelalte trăsături esențiale ale infracțiunii, respectiv vinovăția, caracterul nejustificat ori cel imputabil.

În consecință, solicită instanței să constate că sesizarea este admisibilă și să pronunțe, pentru motivele arătate, dar și pentru cele pe larg dezvoltate în concluziile scrise, o soluție concordantă cu cele susținute.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Mirela Sorina Popescu, a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare asupra sesizării formulate.

ÎNALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori a dispus, prin Încheierea de ședință din 26 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.616/243/2014, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 475 și art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a chestiunii de drept, vizând interpretarea dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în sensul de a stabili:

Dacă noțiunea de „contrabandă” folosită de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României în sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă” se referă la infracțiunea de contrabandă în sensul definit de art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României sau la noțiunea de „contrabandă” în sens larg.

În cazul în care se stabilește că textul prevăzut de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României se referă la infracțiunea de contrabandă, care dintre cele două modalități urmează a fi avută în vedere: aceea prevăzută de art. 270 alin. (1) sau aceea prevăzută de art. 270 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

II. Expunerea succintă a cauzei ce formează obiectul Dosarului nr. 3.616/243/2014 aflat pe rolul Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori a fost sesizată cu apelurile declarate de inculpații B.I., L.R.S., L.T.G., M.R.A., F.C.N., U.G., P.G.D., D.D.S., C.M.D., C.C.E. și partea civilă ANAF — DGFP Timișoara împotriva Sentinței penale nr. 17 din 29 ianuarie 2015, pronunțată de Judecătoria Hunedoara, în Dosarul nr. 3.616/243/2014.

Trimiterea în judecată a apelanților inculpați s-a dispus prin rechizitoriul din 25 august 2014 emis în Dosarul nr. 70/P/2014 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Hunedoara, respectiv:

— inculpatul U.G. pentru infracțiunea de contrabandă în formă continuată prevăzută de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României cu aplicarea art. 35 alin. (1), art. 41 alin. (1) și art. 43 alin. (1) din Codul penal (24 de acte materiale);

— inculpatul F.C.N. pentru infracțiunea de contrabandă în formă continuată prevăzută de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (24 de acte materiale);

— inculpatul P.G.D. pentru infracțiunea de contrabandă în formă continuată prevăzută de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României cu aplicarea art. 35 alin. (1), art. 41 alin. (1) și art. 43 alin. (1) din Codul penal (2 acte materiale);

— inculpatul D.D.S. pentru infracțiunea de contrabandă în formă continuată prevăzută de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României cu aplicarea art. 35 alin. (1), art. 41 alin. (1) și art. 43 alin. (5) din Codul penal (2 acte materiale);

— inculpatul M.R.A. pentru infracțiunea de contrabandă prevăzută de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României;

— inculpații C.M.D., C.C.E., L.R.S., L.T.G., B.I. pentru infracțiunea de contrabandă în formă continuată prevăzută de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (39 de acte materiale, 46 de acte materiale, 39 de acte materiale, 40 de acte materiale, respectiv 39 de acte materiale).

Prin Sentința penală nr. 17 din 29 ianuarie 2015, pronunțată de Judecătoria Hunedoara, în Dosarul nr. 3.616/243/2014, s-a dispus, printre altele, condamnarea:

— inculpatului U.G. la pedeapsa de 5 ani, 3 luni și 611 zile pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art. 35 alin. (1), art. 41 alin. (1) și art. 43 alin. (1) din Codul penal (24 de acte materiale);

— inculpatului F.C.N. la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (23 de acte materiale);

— inculpatului P.G.D. la pedeapsa de 3 ani, 4 luni și 163 de zile închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art. 35 alin. (1), art. 75 alin. (2) lit. b), art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1) și art. 79 din Codul penal (2 acte materiale);

— inculpatului D.D.S. la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art. 35 alin. (1), art. 75 alin. (2) lit. b), art. 41 alin. (1) și art. 43 alin. (5) și art. 79 din Codul penal (2 acte materiale);

— inculpatului M.R.A. la pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art. 75 alin. (2) lit. b) din Codul penal;

— inculpatului C.C.E. la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (38 de acte materiale);

— inculpatei C.M.D. la pedeapsa de 2 ani și 3 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal, art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală și art. 75 alin. (2) lit. b) din Codul penal (32 de acte materiale);

— inculpatului B.I. la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (29 de acte materiale);

— inculpatului L.R.S. la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (32 de acte materiale);

— inculpatului L.T.G. la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (32 de acte materiale).

În sarcina inculpaților, instanța de fond a reținut sub aspectul stării de fapt, în esență, următoarele:

Inculpatul U.G., în baza aceleiași rezoluții infracționale, în zilele de 12.02.2014, 09.03.2014, 11.04.2014, 13.04.2014, 15.04.2014, 22.04.2014, 24.04.2014, 25.04.2014, 26.04.2014, 28.04.2014, 30.04.2014, 03.05.2014, 05.05.2014, 10.05.2014, 13.05.2014, 16.05.2014, 20.05.2014, 25.05.2014, 26.05.2014, 29.05.2014, 02.06.2014, 10.06.2014, 17.06.2014 și 21.06.2014, a deținut, a transportat, a comercializat direct și a predat spre comercializare diferite cantități de țigarete ce nu aveau aplicate timbre fiscale românești, colaborând în derularea acestei activități concertate, în baza unor înțelegeri anterioare, cu inculpații F.C.N., D.D.S., P.G.D. și M.R.A., fapte ce s-a considerat că întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art. 35 alin. (1), art. 41 alin. (1) și art. 43 alin. (1) din Codul penal (24 de acte materiale).

Inculpatul F.C.N., în baza aceleiași rezoluții infracționale, în zilele de 12.02.2014, 09.03.2014, 11.04.2014, 13.04.2014, 15.04.2014, 22.04.2014, 24.04.2014, 25.04.2014, 26.04.2014, 28.04.2014, 30.04.2014, 03.05.2014, 05.05.2014, 10.05.2014, 13.05.2014, 16.05.2014, 20.05.2014, 25.05.2014, 26.05.2014, 02.06.2014, 10.06.2014, 17.06.2014, 21.06.2014, a deținut, a preluat de la inculpatul U.G. și a vândut efectiv diferite cantități de țigarete ce nu aveau aplicate timbre fiscale românești cunoscând că provin din contrabandă, colaborând în derularea acestor activități cu inculpații U.G., D.D.S., P.G.D. și M.R.A., în baza unei înțelegeri anterioare privind comercializarea țigaretelor, fapte ce s-a apreciat că întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (23 de acte materiale).

Inculpatul P.G.D., în baza aceleiași rezoluții infracționale, în zilele de 26.05.2014 și 17.06.2014 a deținut în vederea comercializării țigaretete ce nu aveau aplicate timbre fiscale românești, cunoscând că provin din contrabandă, țigaretete ce au fost preluate de la inculpatul U.G. prin intermediul inculpatului F.C.N., fapte ce s-a apreciat că întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art. 35 alin. (1), art. 41 alin. (1) și art. 43 alin. (1) din Codul penal (2 acte materiale).

Inculpatul D.D.S., în baza aceleiași rezoluții infracționale, în zilele de 30.04.2014 și 5.05.2014, a deținut în vederea comercializării țigaretete ce nu aveau aplicate timbre fiscale românești, cunoscând că provin din contrabandă, țigaretete ce au fost preluate de la inculpatul U.G. prin intermediul inculpatului F.C.N., fapte ce s-a apreciat că întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art. 35 alin. (1), art. 41 alin. (1) și art. 43 alin. (5) din Codul penal (2 acte materiale).

Inculpatul M.R.A., în data de 9.03.2014, a deținut în vederea comercializării țigaretete ce nu aveau aplicate timbre fiscale românești, cunoscând că provin din contrabandă, țigaretete preluate de la inculpatul U.G. prin intermediul inculpatului F.C.N., în baza unei înțelegeri anterioare privind modalitățile de comercializare, faptă ce s-a apreciat că întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Inculpatul C.C.E. a preluat, a transportat și a comercializat țigaretete de contrabandă puse la dispoziție de inculpatul C.G.C.,

în colaborare cu ceilalți coinculpați, în baza unei înțelegeri anterioare în acest sens, știind că țigările provin din contrabandă, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale, în zilele de 11.04.2014, 12.04.2014, 13.04.2014, 14.04.2014, 15.04.2014, 16.04.2014, 17.04.2014, 18.04.2014, 19.04.2014, 22.04.2014, 23.04.2014, 24.04.2014, 25.04.2014, 26.04.2014, 27.04.2014, 28.04.2014, 29.04.2014, 30.04.2014, 01.05.2014, 02.05.2014, 03.05.2014, 04.05.2014, 05.05.2014, 06.05.2014, 08.05.2014, 09.05.2014, 10.05.2014, 12.05.2014, 13.05.2014, 14.05.2014, 15.05.2014, 19.05.2014, 23.05.2014, 26.05.2014, 27.05.2014, 02.06.2014, 03.06.2014 și 16.06.2014, fapte ce s-a apreciat că întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (38 de acte materiale).

Inculpata C.M.D. a preluat, a comercializat țigarete de contrabandă puse la dispoziție de inculpatul C.G.C. și i-a aprovizionat pe ceilalți coinculpați cu astfel de țigarete în colaborare cu aceștia, în baza unei înțelegeri anterioare în acest sens, știind că țigările provin din contrabandă, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale, în zilele de 11.04.2014, 12.04.2014, 14.04.2014, 15.04.2014, 16.04.2014, 17.04.2014, 18.04.2014, 19.04.2014, 22.04.2014, 23.04.2014, 24.04.2014, 25.04.2014, 26.04.2014, 28.04.2014, 29.04.2014, 30.04.2014, 01.05.2014, 02.05.2014, 04.05.2014, 05.05.2014, 06.05.2014, 08.05.2014, 09.05.2014, 10.05.2014, 12.05.2014, 13.05.2014, 14.05.2014 și 15.05.2014, fapte ce s-a constatat că întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (28 de acte materiale).

Inculpatul B.I. a preluat și a comercializat țigarete de contrabandă puse la dispoziție de inculpatul C.G.C. în colaborare cu ceilalți coinculpați, în baza unei înțelegeri anterioare în acest sens, știind că țigările provin din contrabandă, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale, în datele de 31.12.2013, 11.04.2014, 12.04.2014, 14.04.2014, 15.04.2014, 16.04.2014, 17.04.2014, 18.04.2014, 19.04.2014, 22.04.2014, 23.04.2014, 24.04.2014, 25.04.2014, 26.04.2014, 28.04.2014, 29.04.2014, 30.04.2014, 01.05.2014, 02.05.2014, 04.05.2014, 05.05.2014, 06.05.2014, 08.05.2014, 09.05.2014, 10.05.2014, 12.05.2014, 13.05.2014, 14.05.2014 și 15.05.2014, fapte ce s-a apreciat că întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (29 de acte materiale).

Inculpatul L.R.S. a preluat și a comercializat țigarete de contrabandă puse la dispoziție de inculpatul C.G.C. în colaborare cu ceilalți coinculpați, în baza unei înțelegeri anterioare în acest sens, știind că țigările provin din contrabandă, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale, în data de 06.01.2014, 07.03.2014, 11.04.2014, 12.04.2014, 13.04.2014, 14.04.2014, 15.04.2014, 16.04.2014, 17.04.2014, 18.04.2014, 19.04.2014, 22.04.2014, 23.04.2014, 24.04.2014, 25.04.2014, 26.04.2014, 28.04.2014, 29.04.2014, 30.04.2014, 01.05.2014, 02.05.2014, 04.05.2014, 05.05.2014, 06.05.2014, 07.05.2014, 08.05.2014, 09.05.2014, 10.05.2014, 12.05.2014, 13.05.2014, 14.05.2014 și 15.05.2014, fapte ce s-a considerat că întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă în formă continuată prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (32 de acte materiale).

Inculpatul L.T.G. a preluat, a transportat și a comercializat țigarete de contrabandă puse la dispoziție de inculpatul C.G.C. în colaborare cu ceilalți coinculpați în baza unei înțelegeri anterioare în acest sens, știind că țigările provin din contrabandă, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale, în zilele de 07.03.2014, 09.04.2014, 11.04.2014, 12.04.2014, 14.04.2014, 15.04.2014, 16.04.2014, 17.04.2014, 18.04.2014, 19.04.2014, 22.04.2014, 23.04.2014, 24.04.2014, 25.04.2014, 26.04.2014, 28.04.2014, 29.04.2014, 30.04.2014, 01.05.2014, 02.05.2014, 04.05.2014, 05.05.2014, 06.05.2014, 08.05.2014, 09.05.2014, 10.05.2014, 12.05.2014, 13.05.2014, 14.05.2014, 15.05.2014, 21.05.2014 și 26.06.2014, fapte care s-a apreciat că întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă în formă continuate prevăzute de art. 270 alin. (3) combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (32 de acte materiale).

Împotriva Sentinței penale nr. 17 din 29 ianuarie 2015 pronunțată de Judecătoria Hunedoara au formulat apeluri B.I., L.R.S., L.T.G., M.R.A., F.C.N., U.G., P.G.D., D.D.S., C.M.D., C.C.E. și partea civilă ANAF — DGFP Timișoara.

La termenul de judecată din 18 mai 2005, apărătorul inculpatului U.G., avocat B.V., a susținut cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri pentru dezlegarea chestiunii de drept vizând dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României.

Prin Încheierea din 26 mai 2015, dată la care instanța a amânat pronunțarea, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori a constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală și, totodată, în temeiul art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală, a suspendat judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

III. **Punctul de vedere al instanței care a formulat sesizarea**

În ceea ce privește punctul de vedere al apărătorului inculpatului U.G., avocat B.V., cu privire la chestiunea de drept în discuție, acesta a apreciat că noțiunea de „contrabandă” folosită în sintagma „cunoscând că provin din contrabandă” trebuie raportată la infracțiunea de contrabandă definită în art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României. A susținut că pentru a se reține infracțiunea prevăzută de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, trebuie să se facă dovada că persoana acuzată de comiterea acestei infracțiuni a avut reprezentarea modalității în care bunurile pe care le-a deținut sau comercializat au intrat pe teritoriul României. S-a menționat că dispozițiile art. 270 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României prevăd pentru existența infracțiunii de contrabandă condiția ca valoarea în vamă a bunurilor deținute, transportate, să fie mai mare de 20.000 lei, în cazul produselor supuse accizelor, și mai mare de 40.000 lei, în cazul celorlalte bunuri sau mărfuri, aspect care în opinia apărării ar trebui să fie cunoscut de persoana acuzată de săvârșirea infracțiunii asimilate. În acest context, a apreciat că atunci când nu se poate stabili cu certitudine modul în care bunurile ori mărfurile respective au intrat în țară, în privința celui care le comercializează pe teritoriul României operează principiul *in dubio pro reo*, astfel încât dacă valoarea mărfurilor în vamă este sub 20.000 lei acesta nu va răspunde penal. S-a opinat că nu este corect ca cel ce sustrage controlului vamal bunuri ori mărfuri cu valoare în sumă sub 20.000 lei să nu răspundă penal, iar cel care comercializează acele bunuri să răspundă penal.

Punctul de vedere al reprezentantului Ministerului Public a fost în sensul că este oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 475 din Codul de procedură penală, pentru motivele invocate de către apărătorul inculpatului care a ridicat problema de drept supusă dezbaterii.

În același sens au opinat și ceilalți inculpați, prin apărătorii aleși.

Punctul de vedere motivat al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate a fost în sensul că noțiunea de „contrabandă” folosită în sintagma „cunoscând că provin din contrabandă” nu se raportează la infracțiunea de contrabandă definită în art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, ci la noțiunea de contrabandă în sens larg, precizând că termenul de „contrabandă” în vorbirea curentă are semnificația trecerii clandestine peste graniță a unor mărfuri interzise sau sustrate de la plata taxelor vamale.

Membrii completului au apreciat că, raportat la conținutul actual al art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, nu este necesar pentru existența infracțiunii asimilate de contrabandă ca persoana care deține sau comercializează astfel de bunuri să cunoască faptul că bunurile au intrat în țară prin alte locuri decât cele stabilite pentru control vamal, astfel cum se menționează în dispozițiile art. 270 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, sau că acestea au fost introduse în țară prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal, și că au avut o valoare mai mare de 20.000 lei, în cazul produselor supuse accizelor, și mai mare de 40.000 lei, în cazul celorlalte bunuri sau mărfuri, astfel cum prevăd dispozițiile art. 270 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

IV. Punctele de vedere exprimate de curțile de apel și instanțele de judecată arondate

Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat că, la nivelul curților de apel și al instanțelor arondate, s-au conturat două opinii:

Într-o opinie, s-a susținut că noțiunea de „contrabandă”, folosită de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României în sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă”, se referă la infracțiunea de contrabandă în sensul definit de art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, astfel că ambele modalități urmează a fi avute în vedere la definirea noțiunii de „contrabandă” folosite de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din aceeași lege.

Într-o altă opinie, s-a considerat că noțiunea de „contrabandă” folosită de legiuitor în sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă”, din cuprinsul dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, nu se raportează la infracțiunea de contrabandă în sensul definit de art. 270 alin. (1) sau (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, ci la noțiunea de contrabandă în sens larg și care în accepțiunea generală are semnificația trecerii clandestine peste graniță a unor mărfuri interzise sau sustrate de la plata taxelor vamale.

V. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Prin Adresa cu nr. 1.555/C/1452/III-5/2015 din data de 3 septembrie 2015, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția judiciară a comunicat că nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii privind chestiunea de drept în discuție.

Totodată, în cadrul concluziilor depuse la dosarul cauzei, procurorul general, invocând dispozițiile art. 475—477 din Codul de procedură penală, a opinat în sensul admiterii sesizării formulate de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori.

În susținerea acestui punct de vedere, s-a precizat că, potrivit textului de incriminare, se asimilează infracțiunii de contrabandă o serie de acțiuni/operațiuni care au ca obiect material bunuri sau mărfuri care trebuie plasate sub un regim vamal, condiționat de cunoașterea de către autor a faptului că respectivele bunuri/mărfuri provin din contrabandă ori sunt destinate săvârșirii contrabandei.

De asemenea, a precizat că, anterior introducerii în Codul vamal a incriminării prevăzute de dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, acțiunile/operațiunile prevăzute de această dispoziție legală au fost considerate în jurisprudență ca infracțiune de tănuire, după cum și ulterior Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010 art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României a fost caracterizat de jurisprudență ca „formă de tănuire a bunurilor provenind din contrabandă, având aceleași cerințe referitoare la obiectul juridic cu cele de la infracțiunea de contrabandă”.

Din această perspectivă, conținutul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României presupune o situație-premisă constând în existența unui bun care provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, indiferent dacă, în raport cu autorul acestei fapte prevăzute de legea penală, aceasta are sau nu caracter penal. Prin urmare, procurorul general a arătat că bunurile — obiect al infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României — pot proveni din fapte săvârșite conform art. 270 alin. (1) și (2) din legea menționată, respectiv:

— bunuri/mărfuri care trebuie plasate sub un regim vamal și introduse/scoase din țară prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal [(art. 270 alin. (3) cu referire la fapta prevăzută în art. 270 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României)];

— bunuri/mărfuri care trebuie plasate sub un regim vamal și introduse/scoase din țară prin locurile stabilite pentru controlul vamal, dar sustrate de la controlul vamal, indiferent de valoarea în vamă a acestora [(art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României cu referire la fapta prevăzută în art. 270 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României)].

În consecință, procurorul a opinat în sensul că infracțiunea prevăzută de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României este o infracțiune corelativă, fiind condiționată de existența prealabilă a faptelor prevăzute în art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României. În astfel de cazuri, situația-premisă (bunul provine dintr-o faptă prevăzută de legea penală) există, indiferent dacă această faptă constituie sau nu, în concret, o infracțiune și nu interesează dacă a fost descoperit sau nu cel care a săvârșit fapta prevăzută de legea penală din comiterea căreia a provenit bunul sau dacă, fiind descoperit, a fost sau nu pedepsit, fiind suficient că s-a identificat și probat că bunul este provenit din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

Pe de altă parte, în cazul infracțiunii corelative, s-a susținut că, din punct de vedere subiectiv, este necesară îndeplinirea unei cerințe esențiale — cunoașterea de către făptuitor a faptului că bunul are ca proveniență o faptă prevăzută de legea penală, fiind indiferent dacă cunoaște sau nu cine este autorul acesteia din urmă sau dacă acesta răspunde penal.

Prin urmare, în contextul caracterizării infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României ca infracțiune corelativă ori formă specială de tănuire, s-a arătat că noțiunea de „contrabandă” din sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă”, ca de altfel și din sintagma „cunoscând că acestea sunt destinate săvârșirii acesteia” se referă la contrabandă ca faptă prevăzută de legea

penală, ca faptă tipică (singura trăsătură esențială a infracțiunii pe care trebuie să o îndeplinească fapta de contrabandă trebuie să fie tipicitatea, fiind indiferente celelalte trăsături esențiale — vinovăția, caracterul nejustificat și cel imputabil).

Or, tipicitatea faptei de contrabandă (modelul legal de incriminare în raport cu care se verifică corespondența unei fapte concrete) este dat de art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

În concluzie, s-a arătat că noțiunea de „contrabandă” utilizată de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României se referă la fapta/faptele prevăzute de art. 270 alin. (1) și (2) din același cod, mai puțin pragurile valorice prevăzute în art. 270 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Concretizând, noțiunea de „contrabandă”, în raport cu sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă (...)”, înseamnă ca bunurile/mărfurile care trebuie plasate sub un regim vamal (singurele care fac obiectul infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României) să fi fost introduse în țară, prin orice mijloace, prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal ori să fi fost introduse în țară prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal, indiferent de valoarea în vamă a acestora, respectiv să fi fost înstrăinate sub orice formă atunci când se aflau în tranzit vamal.

VI. Jurisprudența națională în materie

Instanțele la care au fost identificate hotărâri judecătorești în această materie au fost: Curtea de Apel Bacău (Judecătoria Roman, Judecătoria Bacău), Curtea de Apel Brașov (Tribunalul Covasna), Curtea de Apel București (Judecătoria Sectorului 2 București, Judecătoria Sectorului 4 București, Judecătoria Sectorului 5 București, Judecătoria Sectorului 6 București, Judecătoria Oltenița, Judecătoria Zimnicea), Curtea de Apel Cluj (Judecătoria Vișeu de Sus, Judecătoria Zalău), Curtea de Apel Constanța (Judecătoria Babadag), Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Galați (Judecătoria Galați), Curtea de Apel Iași (Tribunalul Iași, Judecătoria Iași), Curtea de Apel Oradea (Tribunalul Satu Mare), Curtea de Apel Suceava (Judecătoria Câmpulung Moldovenesc, Judecătoria Fălticeni, Judecătoria Rădăuți, Judecătoria Săveni, Judecătoria Suceava, Judecătoria Dorohoi), Curtea de Apel Timișoara (Judecătoria Arad, Judecătoria Lipova, Judecătoria Caransebeș, Judecătoria Reșița).

Din analiza acestor hotărâri s-a constatat că, în nicio situație, prin încadrarea juridică a faptelor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, nu s-a făcut trimitere la prevederile art. 270 alin. (1) sau (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

În cazul celor mai multe hotărâri judecătorești, sub aspectul chestiunii de drept analizate, nu s-a realizat examinarea noțiunii de contrabandă, în sensul de raportare sau nu la prevederile art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, ori la contrabandă în sens larg.

Într-un număr mai restrâns, au fost identificate hotărâri prin care noțiunea de „contrabandă” a fost interpretată prin raportare la infracțiunea prevăzută de art. 270 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Din considerentele unora dintre hotărâri rezultă că instanțele au constatat că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, considerându-se că s-a cunoscut că bunurile sau mărfurile provin din contrabandă, deoarece, spre exemplu: țigările nu erau marcate corespunzător; țigările nu purtau timbru corespunzător emis de autoritățile din România; țigările purtau banderolă de marcaj fiscal aparținând altei țări sau erau fără banderolă; cantitatea de țigări deținută era mare; prețul de achiziție era evident mai mic

decât cel practicat de comercianții autorizați pentru produse similare; țigărele au fost achiziționate de la persoane care în mod evident nu își desfășurau activitatea în mod legal, fiscalizat, cumpărarea nefiind realizată într-un loc autorizat; pentru țigărele nu s-au prezentat acte justificative.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

Prin Decizia nr. 1.145 din 2 aprilie 2013, publicată în Buletinul jurisprudenței. Culegere de decizii pe anul 2013, p. 1.371—1.376, s-a reținut că „deținerea și transportul bunurilor sau al mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, cum sunt țigările, cunoscând că acestea provin din contrabandă, în scopul comercializării fără achitarea taxelor vamale, a accizelor și a taxei pe valoarea adăugată, sustrăgându-le de la plata obligațiilor fiscale, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, iar nu și elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută în art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, întrucât norma de incriminare prevăzută în art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României reprezintă o normă de incriminare a unei modalități specifice de sustragere de la plata obligațiilor fiscale a bunurilor sau a mărfurilor **introduse ilegal în țară.**”

Din conținutul Deciziei nr. 1.145 din 2 aprilie 2013 a Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție rezultă legătura dintre noțiunea de „contrabandă” și introducerea ilegală în țară a bunurilor sau a mărfurilor.

Din categoria deciziilor în interesul legii, relevantă este Decizia nr. 17 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2014.

VIII. Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale

Prin Decizia nr. 824 din 3 decembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 891D/2015, Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

IX. Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cu incidență în cauza de față, este reprezentată de Hotărârea din 2 aprilie 2009 privind *Cauza Veli Eshani împotriva Hauptzollamt Linz*, C-459/07, și Hotărârea din 29 aprilie 2010 privind *Cauza Dansk Transport og Logistik împotriva Skatteministeriet*, C-230/08

X. Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție

Cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită, a fost exprimat punctul de vedere în sensul că, în cuprinsul dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, legiuitorul se referă la „contrabandă”, iar nu la „infracțiunea de contrabandă” și, în consecință, existența infracțiunii asimilate prevăzute în art. 270 alin. (3) nu este condiționată de existența infracțiunii de contrabandă prevăzută în art. 270 alin. (1) sau (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Cunoașterea provenienței bunurilor sau a mărfurilor (cunoașterea faptului că bunurile sau mărfurile provin din contrabandă) înseamnă cunoașterea caracterului ilegal al provenienței acestora, mai exact, cunoașterea faptului că bunurile sau mărfurile au fost introduse în țară prin eludarea controlului vamal.

În conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, introducerea în țară a bunurilor sau a mărfurilor este permisă numai prin punctele de trecere a frontierei de stat, în care sunt organizate birouri vamale potrivit art. 2 alin. (3) din același act normativ, iar

în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (4) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, la trecerea frontierei de stat, bunurile și mărfurile sunt supuse controlului vamal și aplicării reglementărilor vamale de către autoritatea vamală.

S-a opinat în sensul că deținerea, colectarea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, predarea, desfacerea și vânzarea bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, cunoscând că acestea au fost introduse în țară în mod ilegal, prin eludarea controlului vamal, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

În acest cadru, s-a subliniat că, deși noțiunea de „contrabandă” utilizată de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României nu este echivalentă cu infracțiunea de contrabandă descrisă în art. 270 alin. (1) și (2) din aceeași lege, cu toate elementele acesteia, sensul noțiunii de contrabandă folosită în cuprinsul art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României se desprinde din interpretarea dispozițiilor art. 2 și ale art. 270 alin. (1) și alin. (2) din aceeași lege și, în consecință, se stabilește pe baza normelor juridice.

XI. Dispozițiile legale incidente

Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare

— Art. 2 alin. (2)—(4).

„(2) Introducerea sau scoaterea din țară a mărfurilor, a mijloacelor de transport și a oricăror alte bunuri este permisă numai prin punctele de trecere a frontierei de stat.

(3) În punctele de trecere a frontierei de stat și pe teritoriul țării sunt organizate birouri vamale care funcționează potrivit legii.

(4) La trecerea frontierei de stat, mărfurile, mijloacele de transport și orice alte bunuri sunt supuse controlului vamal și aplicării reglementărilor vamale numai de autoritatea vamală.”

— „Art. 270. — (1) Introducerea în sau scoaterea din țară, prin orice mijloace, a bunurilor sau mărfurilor, prin alte locuri decât cele stabilite pentru control vamal, constituie infracțiunea de contrabandă și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Constituie, de asemenea, infracțiune de contrabandă și se pedepsește potrivit alin. (1):

a) introducerea în sau scoaterea din țară prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal, a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, dacă valoarea în vamă a bunurilor sau a mărfurilor sustrate este mai mare de 20.000 lei în cazul produselor supuse accizelor și mai mare de 40.000 lei în cazul celorlalte bunuri sau mărfuri;

b) introducerea în sau scoaterea din țară, de două ori în decursul unui an, prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal, a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, dacă valoarea în vamă a bunurilor sau a mărfurilor sustrate este mai mică de 20.000 lei în cazul produselor supuse accizelor și mai mică de 40.000 lei în cazul celorlalte bunuri sau mărfuri;

c) înstrăinarea sub orice formă a mărfurilor aflate în tranzit vamal.

(3) Sunt asimilate infracțiunii de contrabandă și se pedepsesc potrivit alin. (1) colectarea, deținerea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, predarea, desfacerea și vânzarea bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal cunoscând că acestea provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia.”

XII. Raportul asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Judecătorul-raportor a propus admiterea sesizării formulate de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori, în Dosarul nr. 3.616/243/2014 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept vizând dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în sensul că noțiunea de „contrabandă” utilizată de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă”, privește contrabanda constând în introducerea în țară a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal ori introducerea în țară a acestor bunuri sau mărfuri prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragerea de la controlul vamal.

XIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Cu privire la sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 3.616/243/2014, prin care s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să se dea rezolvarea de principiu asupra chestiunii de drept menționate, reține următoarele:

Reglementând condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, legiuitorul a stabilit prin art. 475 din Codul de procedură penală că, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Așadar, pentru a fi admisibilă, sesizarea completului competent să pronunțe hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe cerințe, respectiv să fie solicitată într-o cauză aflată în curs de judecată în ultimă instanță pe rolul uneia dintre instanțele prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, obiectul acesteia să vizeze o chestiune de drept de care depinde soluționarea pe fond a dosarului, iar problema de drept să nu fi fost încă dezlegată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele legale ce asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești sau să nu facă în prezent obiectul unui recurs în interesul legii.

În considerarea dispozițiilor legale menționate, sesizarea formulată este admisibilă, fiind întrunite cumulativ condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, deoarece:

— un complet de judecată al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, a constatat că există o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, din perspectiva interpretării dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României;

— chestiunea de drept are caracter de nouitate, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție nu a mai statuat asupra chestiunii de drept prin mecanismele legale ce asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii, respectiv printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii;

— chestiunea de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Referitor la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită, se reține că prin art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 23 iunie 2010, a fost modificată și completată Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, la art. 270, după alin. (2), fiind introdus un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Sunt asimilate infracțiunii de contrabandă și se pedepsesc potrivit alin. (1) colectarea, deținerea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, predarea, desfacerea și vânzarea bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal cunoscând că acestea provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia”.

Necesitatea incriminării acestor fapte ca infracțiune este reliefată prin expunerea de motive a ordonanței de urgență susmenționate, respectiv de scopul întăririi supravegherii și controlului vamal al activității de introducere și comercializare a mărfurilor în regim duty-free și pentru instituirea unor pârghii care să conducă la creșterea gradului de colectare a veniturilor bugetare.

Obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, asimilată infracțiunii de contrabandă, este unul complex deoarece apără atât regimul administrării impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului consolidat al statului, cât și regimul frontierei de stat.

Prin *obligații fiscale* se înțelege, conform art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, obligațiile prevăzute de Codul fiscal și de Codul de procedură fiscală, iar taxele vamale formează obiectul de reglementare al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul de procedură fiscală*). Astfel, art. 1 alin. (2) din Codul de procedură fiscală prevede că prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, iar art. 2 alin. (2), că prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, în care intră TVA și accizele.

Ca și în cazul infracțiunii de contrabandă în variantele normative prevăzute de art. 270 alin. (1) și art. 270 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, prin infracțiunea asimilată prevăzută de art. 270 alin. (3) din aceeași lege, se urmărește sustragerea de la plata taxelor datorate statului, cunoscând că bunurile sau mărfurile care trebuie plasate sub un regim vamal provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia.

Acest scop specific al infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, asimilată infracțiunii de contrabandă, o diferențiază de infracțiunea de frontieră, prin care se înțelege fapta prevăzută de lege ca infracțiune, săvârșită în scopul trecerii ilegale peste frontiera de stat a persoanelor, mijloacelor de transport, mărfurilor sau altor bunuri, conform art. 1 alin. 1 lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României este reprezentat de bunurile sau de mărfurile care trebuie plasate sub un regim vamal cunoscând că acestea provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia.

Se consideră că atributul obiectului material al infracțiunii constând în proveniența din contrabandă ori în destinarea săvârșirii contrabandei nu este în legătură cu infracțiunea de contrabandă întrucât, în cuprinsul dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României,

legiuitorul se referă la „contrabandă”, iar nu la „infracțiunea de contrabandă”.

În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, în Cauza C-459/07 *Veli Elshani împotriva Hauptzollamt Linz* — Hotărârea din 2 aprilie 2009 —, noțiunea de „contrabandă” este legată de introducerea neregulamentară a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, observându-se, pe de o parte, riscul foarte ridicat ca aceste mărfuri să fie, în final, integrate în circuitul economic al statelor membre, iar pe de altă parte, necesitatea de a proteja resursele proprii ale Comunității. De asemenea, în Cauza C-230/08 *Dansk Transport og Logistik împotriva Skatteministeriet* — Hotărârea din 29 aprilie 2010 —, noțiunea de contrabandă este legată de introducerea ilegală a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, reiterându-se că aceasta se produce din momentul trecerii mărfurilor de primul birou vamal situat în interiorul teritoriului menționat fără ca acestea să fie prezentate la biroul vamal respectiv.

Din considerentele Deciziei în interesul legii nr. 17 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2014, rezultă legătura dintre noțiunea de „contrabandă” și introducerea în țară de bunuri sau mărfuri în mod fraudulos, sustragerea de la controlul vamal constituind elementul caracteristic al noțiunii de „contrabandă” la care se referă dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Astfel, prin decizia menționată s-a stabilit că: „fapta de a deține în afara antrepozitului fiscal produse accizabile supuse marcării, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false, peste limitele prevăzute de lege, cunoscând că acestea provin din contrabandă, constituie infracțiunea prevăzută în art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României”. Totodată, s-a arătat: „Contrabanda, atât în varianta-tip, cât și în cazul infracțiunii asimilate contrabandei, reprezintă (...) o infracțiune complexă, prin care se incriminează o modalitate specifică de sustragere de la plata taxelor, și anume prin introducerea sau deținerea bunurilor (atât a produselor accizabile, cât și a celor care nu sunt purtătoare de accize), care au intrat în țară cu încălcarea regimului juridic al frontierei. Deținerea de bunuri accizabile în afara antrepozitului fiscal reprezintă incriminarea generală în cazul omisiunii plății taxelor și impozitelor pentru acest tip de bunuri, iar infracțiunea de contrabandă (atât în cazul variantei-tip, cât și în cel al infracțiunii asimilatei celei de contrabandă) reprezintă o infracțiune complexă ce include în obiectul juridic și în elementul material al laturii obiective atât omisiunea plății aceluiași taxe și impozite (...), cât și introducerea acestora în țară în mod fraudulos.”

De asemenea, în considerentele deciziei anterior menționate, completul competent să judece recursul în interesul legii a mai reținut că: „la infracțiunea asimilată contrabandei, art. 270 alin. (3) din Codul vamal al României, elementul material constă în colectarea, deținerea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, predarea, desfacerea și vânzarea bunurilor sau mărfurilor cunoscând că provin din contrabandă, deci că au fost sustrate de la controlul vamal.”

Sensul noțiunii de „contrabandă” este dat de dispozițiile art. 2 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, deoarece, în conformitate cu alin. (2) și (3) al acestui articol, introducerea sau scoaterea din țară a mărfurilor, a mijloacelor de transport și a oricăror alte bunuri este permisă numai prin punctele de trecere a frontierei de stat, în care sunt organizate birouri vamale care funcționează potrivit legii, iar potrivit alin. (4), la trecerea frontierei de stat, mărfurile, mijloacele de transport și orice alte bunuri sunt supuse controlului vamal și aplicării reglementărilor vamale numai de autoritatea vamală.

Urmarea imediată a infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României constă

într-o stare de pericol pentru regimul vamal legal și pentru încrederea în mărfurile ce sunt introduse în circuitul comercial, infracțiunea asimilată în discuție fiind o infracțiune de pericol și nu de rezultat.

Așadar, se consideră că infracțiunea asimilată prevăzută de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 nu este condiționată de existența infracțiunii de contrabandă incriminate în art. 270 alin. (1) și de art. 270 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, ci presupune, după caz, ca bunurile sau mărfurile care trebuie plasate sub un regim vamal:

— să provină din contrabandă, în sensul că au fost introduse în țară prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal sau au fost introduse în țară prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragerea de la control vamal, indiferent de valoarea în vamă a acestora;

— să fie destinate săvârșirii contrabandei, în sensul că sunt menite să fie scoase din țară prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal sau prin locurile stabilite pentru controlul vamal, dar prin sustragere de la control vamal, indiferent de valoarea în vamă a acestora.

Potrivit art. 4 pct. 18 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, controlul vamal constă în „acte specifice efectuate de autoritatea vamală pentru a asigura aplicarea corectă a reglementărilor vamale și a altor dispoziții legale privind intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația finală ale mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al României și alte țări (...)”.

În ambele situații, făptuitorul cunoaște proveniența sau destinarea bunurilor sau mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal.

Cunoașterea provenienței din contrabandă a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, ca și cunoașterea destinării acestora, respectiv pentru săvârșirea contrabandei, înseamnă cunoașterea caracterului ilicit al provenienței sau destinării lor, a faptului că a fost ocolit controlul vamal ori că bunurile sau mărfurile de acest tip sunt menite să eludeze controlul vamal, aspecte care pot rezulta din diferite împrejurări de fapt, instanța urmând să țină seama de aceste circumstanțe în procesul de stabilire a încadrării juridice a faptei în infracțiunea asimilată prevăzută de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Prin Decizia în interesul legii nr. 17 din 18 noiembrie 2013, invocată anterior, s-a precizat că, în considerarea sustragerii de la plata taxelor datorate statului, prin art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, legiuitorul a incriminat o formă de tănuire a bunurilor provenind din contrabandă, având aceleași cerințe referitoare la obiectul juridic cu cele de la infracțiunea de contrabandă.

Ceea ce interesează este ca făptuitorul să fi știut că bunurile/mărfurile care trebuie plasate sub un regim vamal au fost introduse în țară sau sunt menite a fi scoase din țară în mod ilegal, prin ocolirea, evitarea controlului vamal, adică să fi cunoscut că bunurile/mărfurile provin din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, indiferent dacă în raport cu autorul acestei fapte prevăzute de legea penală aceasta are sau nu caracter penal.

Dacă s-ar accepta că existența infracțiunii asimilate prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României ar fi condiționată de „infracțiunea de contrabandă”, iar nu de „contrabandă”, ar opera o anumită suspendare a cercetărilor penale pentru una dintre variantele reglementate, de realizare a infracțiunii, și anume când bunurile sau mărfurile ce trebuie plasate sub un regim vamal sunt destinate săvârșirii contrabandei, întrucât sintagma „sunt destinate” exprimă o acțiune viitoare, astfel că întrunirea

elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României nu s-ar putea verifica decât după examinarea pregătirii săvârșirii infracțiunii de contrabandă prevăzute de art. 270 alin. (1) sau art. 270 alin. (2) din Codul vamal al României, cu tot ce presupune conținutul constitutiv al acesteia.

Noțiunea de „contrabandă” din textul legal ce reglementează infracțiunea asimilată prevăzută de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României nu poate primi decât un singur înțeles. Nu se poate admite că legiuitorul a avut în vedere infracțiunea de contrabandă în ipoteza provenienței bunurilor sau mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal și, în mod diferit, a avut în vedere noțiunea de „contrabandă” în sens larg, în cealaltă ipoteză, când bunurile sau mărfurile care trebuie plasate sub un regim vamal sunt destinate contrabandei, în contextul în care în textul legal nu se face nicio distincție, iar unde legea nu distinge nici noi nu trebuie să distingem (*ubi lex non distinguere nec nos distinguere debemus*).

În consecință, noțiunea de „contrabandă” utilizată de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României nu echivalează cu infracțiunea de contrabandă prevăzută în art. 270 alin. (1) și art. 270 alin. (2) din aceeași lege, cu toate elementele constitutive ale acesteia.

Din interpretarea normelor juridice, respectiv a dispozițiilor art. 2 și ale art. 270 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, se concluzionează că noțiunea de „contrabandă” folosită de legiuitor în art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă”, privește contrabanda constând în introducerea în țară a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal ori introducerea în țară a acestor bunuri sau mărfuri prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragerea de la controlul vamal.

Concluzionând, pentru considerentele dezvoltate anterior, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală va admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 3.616/243/2014 prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri pentru rezolvarea de principiu a chestiunii de drept vizând interpretarea dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, respectiv:

Dacă noțiunea de „contrabandă” folosită de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României în sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă” se referă la infracțiunea de contrabandă în sensul definit de art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României sau la noțiunea de „contrabandă” în sens larg;

În cazul în care se stabilește că textul prevăzut de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României se referă la infracțiunea de contrabandă, care dintre cele două modalități urmează a fi avută în vedere: aceea prevăzută de art. 270 alin. (1) sau aceea prevăzută de art. 270 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Va stabili că noțiunea de „contrabandă” utilizată de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României în sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă” privește contrabanda constând în introducerea în țară a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal ori introducerea în țară a acestor bunuri sau mărfuri prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragerea de la controlul vamal.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală:

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori, în Dosarul nr. 3.616/243/2014 prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri pentru rezolvarea de principiu a chestiunii de drept vizând interpretarea dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, respectiv:

Dacă noțiunea de „contrabandă” folosită de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României în sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă” se referă la infracțiunea de contrabandă în sensul definit de art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României sau la noțiunea de „contrabandă” în sens larg;

În cazul în care se stabilește că textul prevăzut de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României se referă la infracțiunea de contrabandă, care dintre cele două modalități urmează a fi avută în vedere: aceea prevăzută de art. 270 alin. (1) sau aceea prevăzută de art. 270 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Stabilește că noțiunea de „contrabandă” utilizată de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă”, privește contrabanda constând în introducerea în țară a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal ori introducerea în țară a acestor bunuri sau mărfuri prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragerea de la controlul vamal.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală. Pronunțată în ședință publică astăzi, 11 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Diana Gabriela Vlădaia

★

RECTIFICĂRI

În anexa nr. 6 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 20/2016 privind aprobarea formatului și structurii bugetului de venituri și cheltuieli, precum și a anexelor de fundamentare a acestuia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 8 ianuarie 2016, se face următoarea rectificare:

— la pct. I, teza întâi, în loc de: „...și se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, numai coloana aferentă anului curent,...” se va citi: „...și se va publica numai coloana aferentă anului curent,...”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

